

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0275/2010

6.10.2010

ZIŅOJUMS

par pārskatu par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā
(2010/2059(INI))

Lūgumrakstu komiteja

Referente: *Mariya Nedelcheva*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS **Error! Bookmark not defined.**

PAMATOJUMS.....**Error! Bookmark not defined.**

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSĒJUMS**Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par pārskatu par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā (2010/2059(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pārskatu par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 24. panta trešo punktu un 228. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. un 43. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē Ombuda pienākumu izpildi¹,
- ņemot vērā sadarbības pamat nolīgumu, kas tika noslēgts starp Eiropas Parlamentu un Ombudu 2006. gada 15. martā un stājās spēkā 2006. gada 1. aprīlī,
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 5. oktobra paziņojumu „Par pilnvarām attiecībā uz paziņojumu pieņemšanu un sniegšanu Eiropas Ombudam un par ierēdņu pilnvarām sniegt liecības Eiropas Ombudam” (SEC(2005)1227),
- ņemot vērā 2008. gada 18. jūnija rezolūciju par priekšlikumu pieņemt Eiropas Parlamenta lēmumu, ar kuru groza Eiropas Parlamenta 1994. gada 9. marta Lēmumu 94/262/EOTK, EK, *Euratom* par noteikumiem un vispārējiem nosacījumiem, kas reglamentē Ombuda pienākumu izpildi²,
- ņemot vērā, ka Ombuds pārskata izpildes noteikumus, lai tajos atspoguļotu 2009. gada 1. janvārī spēkā stājušās izmaiņas Ombuda pienākumu izpildi reglamentējošajos noteikumos,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eiropas Ombuda darbību,
- ņemot vērā Reglamenta 205. panta 2. punkta otro un trešo teikumu,
- ņemot vērā Lūgumrakstu komitejas ziņojumu (A7-0275/2010),

A. tā kā gada ziņojums par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā oficiāli tika iesniegts Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam 2010. gada 19. aprīlī un tā kā ombuds *Nikiforos Diamandouros* iepazīstināja ar savu ziņojumu Lūgumrakstu komiteju Briselē 2010. gada 4. maijā;

¹ OV L 113, 4.5.1994., 15. lpp.

² OV L 189, 7.7.2008., 25. lpp.

- B. tā kā LESD 24. pantā ir noteikts, ka „ikviens Savienības pilsonis var vērsties pie Ombuda, kura institūts izveidots saskaņā ar 228. pantu”;
- C. tā kā Pamattiesību hartas 41. pantā ir noteikts, ka „ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”;
- D. tā kā hartas 43. pantā ir noteikts, ka „ikvienam Savienības pilsonim un jebkurai fiziskai personai, kas dzīvo kādā dalībvalstī, vai juridiskai personai, kuras juridiskā adrese ir kādā dalībvalstī, ir tiesības vērsties pie Ombuda ar sūdzībām par Savienības iestāžu vai struktūru pieļautām administratīvām kļūmēm, izņemot kļūmes, ko, pildot tiesu iestādes pienākumus, pieļāvusi Eiropas Savienības Tiesa”;
- E. tā kā pēc tam, kad spēkā stājās LESD, Ombuda pilnvaras attiecas arī uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku un Eiropadomes darbību;
- F. tā kā saskaņā ar LESD 228. pantu Eiropas Parlaments Ombudu turpmāk „Pēc Eiropas Parlamenta ievēlēšanas uz tā pilnvaru laiku ievēlē ..”, un ne vairs tikai „ieceļ”;
- G. tā kā ar Ombuda darbu veicina tādas Savienības darbību, „kur lēmumu pieņemšana ir cik iespējams atklāta un cik iespējams tuvināta pilsoņiem”, kā tas ir noteikts Līguma par Eiropas Savienību 1. panta otrajā daļā;
- H. tā kā 2009. gadā Ombuds saņēma 3 098 sūdzības, savukārt 2008. gadā 3 406, un tā kā 727 sūdzības (23 %) tika atzītas par tādām, kas ir piekritīgas Ombudam izskatīšanai, savukārt 2008. gadā šādas sūdzības bija 802;
- I. tā kā 2009. gadā Ombuds, pamatojoties uz sūdzībām, ierosināja pārbaudi 335 lietās un tā kā pabeigtas un noslēgtas tika 318 pārbaudes, no kurām 311 pārbaudes tika ierosinātas pēc iedzīvotāju sūdzībām un septiņas pārbaudes Ombuds veica pēc savas iniciatīvas;
- J. tā kā 179 lietās, kuras noslēdza 2009. gadā (proti, 56 % no visām lietām), attiecīgā iestāde piekrita mierizlīgumam vai lietu nokārtoja pati, kas liecina par to, ka Kopienes iestādēm un struktūrām ir acīmredzama griba uzskatīt Ombudam adresētās sūdzības par iespēju izlabot radušās kļūdas un sadarboties ar Ombudu, lai ievērotu iedzīvotāju intereses;
- K. tā kā Ombuds 2009. gadā 12 % gadījumu (37 pārbaudes) konstatēja administratīvas kļūmes, kā rezultātā 35 gadījumos izteica aizrādījumus;
- L. tā kā 2009. gadā tika izdoti 15 ieteikumu projekti;
- M. tā kā visizplatītākās sūdzības administratīvo kļūmju jomā bija par pārredzamības trūkumu, ieskaitot atteikumus sniegt informāciju (36 % no visām pārbaudēm), netaisnība vai varas ļaunprātīga izmantošana (14 %), neattaisnoti kavējumi (13 %), procesuāli pārkāpumi (13 %), nolaidība (6 %), Komisijas bezdarbība attiecībā uz savu līgumu uzrauga lomu (6 %), tiesiska rakstura kļūdas (6 %) un diskriminācija (5 %);
- N. tā kā vidējais sūdzību izskatīšanas termiņš ir samazinājies no 13 mēnešiem 2008. gadā līdz 9 mēnešiem 2009. gadā, kas liecina, ka Ombudam ir izdevies samazināt pārbaužu

- vidējo termiņu un ka attiecīgās iestādes ir gatavas sadarboties;
- O. tā kā 2009. gadā Ombuds nav iesniedzis Parlamentam nevienu īpašo ziņojumu par administratīvajām kļūmēm;
- P. tā kā Ombuda izteiktie aizrādījumi un ieteikumi nav juridiski saistoši un tā kā to mērķis ir veicināt Savienības iestāžu un struktūru paškontroli, un tā kā ar šo aizrādījumu un ieteikumu palīdzību var izvairīties no kļūdu un nepareizu darbību atkārtotāšanās nākotnē;
- Q. tā kā Ombuda loma kopš šā amata izveides ir pilnveidojusies, jo to īsteno neatkarīgi un tāpēc, ka Ombuda darbību demokrātiski kontrolē Parlaments un Lūgumrakstu komiteja;
- R. tā kā Eiropas iestādēm un struktūrām ir pilnībā jāizmanto resursi, kas nepieciešami, lai veiktu pienākumu ātri un pēc būtības iedzīvotājiem sniegt atbildes uz viņu jautājumiem, sūdzībām un lūgumrakstiem;
- S. tā kā Parlaments ar 2001. gada 6. septembra rezolūciju pieņēma labas administratīvās prakses kodeksu¹;
- T. tā kā ar Eiropas ombudu tīkla palīdzību var sūdzību iesniedzējiem palīdzēt vērsties pie tiem tiesībsargiem vai līdzīgiem struktūrām, kam ir pienākums sniegt palīdzību atbilstoši savai kompetencei, un apmainīties ar informāciju un paraugpraksi;
- U. tā kā Ombuda darbība un Lūgumrakstu komitejas darbība ir savstarpēji papildinošas un sekmē abu iestāžu darbības lielāku efektivitāti,
1. apstiprina Eiropas Ombuda iesniegto pārskatu par 2009. gadu;
 2. norāda, ka, Lisabonas līgumam stājoties spēkā, Ombuda demokrātiskā leģitimitāte ir pieaugusi, jo viņu ievēlē Eiropas Parlaments, un ka Lisabonas līgumā Ombuda kompetence ir attiecināta arī uz kopējo ārpolitiku un drošības politiku un uz Eiropadomes darbību;
 3. atzinīgi vērtē to, ka Pamattiesību hartā, kas kļuva saistoša līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos, kā vienas no tiesībām, kas izriet no Savienības pilsoņu pamattiesībām, ir minētas tiesības uz labu pārvaldību; līdz ar to aicina Ombudu, ikdienā izskatot sūdzības, raudzīties, lai tiktu ievērota Pamattiesību harta;
 4. uzskata, ka pārredzamība, iespējas iegūt informāciju un tiesību uz labu pārvaldību ievērošana ir nepieciešami priekšnoteikumi, lai iedzīvotājos viestu pārliecību, ka, vērsoties iestādēs, tā spēj nodrošināt viņu tiesību īstenošanu;
 5. līdz ar to uzskata, ka arī turpmāk jēdziens „administratīva kļūme” ir jāinterpretē plaši, lai ar to saprastu ne tikai Eiropas administratīvo tiesību noteikumu vai vispārīgo principu pārkāpumus, piemēram, objektivitātes, proporcionalitātes un vienlīdzības, diskriminācijas aizlieguma un cilvēktiesību un pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanas principa pārkāpumus, bet arī gadījumus, kad iestāde nerīkojas konsekventi un labā ticībā vai

¹ OV C 72 E, 21.3.2002., 331. lpp.

neņem vērā to, ko iedzīvotājiem ir tiesības no iestādes sagaidīt, tostarp gadījumus, kad iestāde ir pati apņēmusies ievērot dažus noteikumus vai normas situācijā, kad šāds pienākums tai neizriet no līgumiem vai atvasinātajām tiesībām;

6. atzinīgi vērtē Ombuda saprotamo un visaptverošo savas darbības izklāstu; tomēr iesaka, izstrādājot turpmākos ziņojumus, darbības kopsavilkumu un tematisko analīzi, vairāk aplūkot vispārējās strukturālās problēmas un tendences;
7. uzskata, ka Ombuds laikposmā, par kuru ir ziņojums, savas pilnvaras ir īstenojis aktīvi un ir ņēmis vērā dažādus aspektus — gan attiecībā uz sūdzībās pausto problēmu izskatīšanu un risināšanu, pārbaužu īstenošanu un pabeigšanu, gan attiecībā uz konstruktīvu attiecību veidošanu ar Savienības iestādēm un struktūrām un iedzīvotāju mudināšanu sadarbībā ar šīm iestādēm un struktūrām panākt savu tiesību īstenošanu;
8. atzinīgi vērtē izcilās attiecības, kādas iestāžu sistēmas iekšienē pastāv starp Ombudu un Lūgumrakstu komiteju attiecībā uz savstarpējo kompetences ievērošanu; atbalsta Ombuda jau iedibināto praksi nodrošināt viena pārstāvja klātbūtni visās Lūgumrakstu komitejas sanāksmēs;
9. atzinīgi vērtē Eiropas ombudu tīkla būtisko ieguldījumu, kas atbilst subsidiaritātes principam — tīkls aptver 32 valstis, kurās ir 94 biroji, un tajā piedalās arī Lūgumrakstu komiteja; atzinīgi vērtē Ombuda sadarbību ar tiesībsargiem un līdzīgām struktūrām, kas dalībvalstīs darbojas valstu, reģionālā un vietējā līmenī;
10. norāda, ka 2009. gadā Ombuds saņēma 3 098 sūdzības, ka 318 pārbaudes šajā laikposmā ir pabeigtas un ka lietas ir noslēgtas;
11. atzinīgi vērtē to, ka liels ir mierizlīguma ceļā vai attiecīgās iestādes pašas pabeigto procedūru skaits (56 %), kas liecina par konstruktīvo Ombuda un Savienības iestāžu un struktūru sadarbību; mudina Ombudu un Savienības iestādes un struktūras arī turpmāk censties problēmas risināt šādā veidā;
12. atzinīgi vērtē to, ka Ombudam ir izdevies samazināt vidējo pārbaužu termiņu līdz deviņiem mēnešiem; pieprasa, lai visām Savienības iestādēm un struktūrām būtu piešķirti vajadzīgie finanšu resursi un cilvēkresursi, ar kuriem nodrošina ātru reakciju uz sūdzībām un lūgumrakstiem;
13. norāda, ka vairāk nekā viena trešdaļa Ombuda 2009. gadā uzsākto pārbaužu attiecas uz pārredzamības trūkumu; līdz ar to pieprasa, lai, šobrīd pārskatot Regulu Nr. 1049/2001, netiktu ierobežotas spēkā esošās tiesības iegūt informāciju un saņemt dokumentus, bet tiktu noteikta proaktīvāka pieeja;
14. atzinīgi vērtē to, ka 2009. gadā Ombuds varēja vieglāk iegūt Padomes slepenos dokumentus;
15. atzīmē komunikācijas stratēģiju un tādas interneta vietnes izveidi, ar kuras palīdzību pēc Ombuda domām ir izdevies samazināt nepieņemamo sūdzību skaitu, un mudina Ombudu turpināt Eiropas iedzīvotāju informēšanas darbu par Ombuda funkcijām un kompetences jomu un par iedzīvotāju tiesībām;

16. piekrīt Ombuda viedoklim, ka no labas pārvaldības viedokļa ir būtiski izveidot īstenu uz iedzīvotājiem vērstu pakalpojumu kultūru, kura būtu kas vairāk par to saistošo noteikumu ievērošanu, kas pārvaldes iestādēm ir obligāti; aicina tāpēc Ombudu pašam vairāk veikt Eiropas iestādēm un iedzīvotājiem domātus pasākumus, ar kuriem šādu pakalpojuma kultūru popularizē;
17. pauž nožēlu, ka liels ir to sūdzību skaits, kurās ir izteikta neapmierinātība par neattaisnotu bezdarbību attiecībā uz iesniegumu reģistrēšanu, lietu izskatīšanu un lēmumu pieņemšanu; ierosina saistībā ar finanšu regulas pārskatīšanu acīmredzamu un ilgstošu kavējumu gadījumos paredzēt kompensācijas;
18. pieņem zināšanai, ka Ombuds ir pabeidzis pēc savas iniciatīvas ierosinātu pārbaudi par noteikumiem, kurus Komisija piemēro iedzīvotāju lūgumiem iepazīties ar dokumentiem, kas ir saistīti ar pārkāpumu tiesvedību; mudina sadarbību ar Lūgumrakstu komiteju padarīt vēl ciešāku un Ombudam iesaka šo komiteju regulāri informēt par pārbaudēm, kuras Ombuds veic pēc paša iniciatīvas, un par iegūtajiem rezultātiem; aicina Komisiju būt atvērtākai attiecībā uz informāciju par pārkāpumu tiesvedību un censties iepriekš paredzēt visus ar tiem saistītos aspektus;
19. uzskata, ka Ombuda ierosinātais un Parlamenta ar 2001. gada 6. septembra rezolūciju pieņemtais labas administratīvās prakses kodekss ir uzskatāms par orientieri un paraugu visiem Kopienu struktūru un iestāžu darbiniekiem; atzinīgi vērtē, ka labas prakses kodeksu apstiprināja Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja; atzinīgi vērtē arī to, ka ar Eiropas Investīciju banku ir noslēgts saprašanās memorands par sūdzību izskatīšanu; aicina Ombudu paredzēt labas administratīvās prakses kodeksa pārskatīšanu, balstoties uz pēdējo 10 gadu pieredzi, un, pamatojoties uz to, nodrošināt paraugprakses plašāku piemērošanu un apmaiņu ar to;
20. pauž nožēlu, ka sūdzības par kādas dalībvalsts pārkāpumiem, piemērojot Kopienas tiesības, kuras saņem dalībvalstu tiesībsargi, netiek uzskaitītas Eiropas Ombuda birojā; iesaka Eiropas Ombudam paredzēt iespēju šīs sūdzības apkopot, lai labāk saprastu attiecīgo problēmu;
21. aicina Ombudu mudināt dalībvalstu tiesībsargus un parlamentus regulāri apmainīties ar informāciju, par paraugu ņemot apmaiņu, kāda ir izveidojusies starp Eiropas Ombudu un Parlamentu;
22. aicina Eiropas Komisiju izstrādāt visām Savienības struktūrām, iestādēm un aģentūrām kopīgu Eiropas Administratīvo tiesību aktu;
23. vērš Ombuda uzmanību uz jauno Eiropas Personāla atlases biroja darbinieku atlases procedūru un iesaka uzraudzīt tās īstenošanu un pēc tam analizēt konstatētās tendences;
24. atbalsta ideju izveidot visiem Eiropas ombudu tīkla locekļiem kopēju iekštīkla portālu, lai nodrošinātu rezultātu regulāru pieejamību;
25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju un Lūgumrakstu komitejas ziņojumu Padomei, Komisijai, Eiropas Ombudam, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī to tiesībsargiem vai līdzīgām kompetentajām iestādēm.

PAMATOJUMS

Ievads

Pārskats par Eiropas Ombuda darbību 2009. gadā tika oficiāli iesniegts Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam *Jerzy Buzek* 2010. gada 19. aprīlī, un Ombuds *Nikiiforos Diamandouros* iesniedza savu pārskatu Lūgumrakstu komitejai 2010. gada 4. maijā.

Ziņojumā ir sniegts pārskats par visu Ombuda darbību pagājušajā gadā. Dažādo pārbaūžu rezultāti ir iedalīti kategorijās atbilstīgi administratīvās kļūmes veidam vai attiecīgajai iestādei. Ir publicēts arī kopsavilkums uz 6 lappusēm. Šajā publicētajā kopsavilkumā ir minēti svarīgākie ieguvumi no sūdzību iesniedzēju viedokļa un galvenās problēmas, kuras pagājušajā gadā tika risinātas.

Sūdzības un pārbaudes

Ombuds 2009. gadā ir reģistrējis 3 098 sūdzības, bet 2008. gadā — 3 406. Tas nozīmē, ka 2009. gadā ir saņemts par 9 % mazāk sūdzību. Ombuda kompetencei atbilda 727 sūdzības. No tām 162 sūdzības tika pieņemtas izskatīšanai, taču to sakarībā netika uzsākta pārbaude, 335 pārbaudes veica, balstoties uz sūdzībām, un 230 sūdzības nebija pieņemamas.

Lielākā daļa Ombuda 2009. gadā uzsāktu pārbaūžu attiecās uz Eiropas Komisiju (56 %). Sūdzības bija arī par Eiropas Parlamenta pārvaldi (11 %), Eiropas Personāla atlases biroju (9 %), Padomi (4 %) un Eiropas Kopienu Tiesu (3 %). Vēl par 59 pārbaudes (17 %) tika veiktas arī par 23 citām ES institūcijām un struktūrām.

Vislielākais skaits sūdzību saistībā ar administratīvām kļūmēm bija par pārredzamības trūkumu, tostarp atteikumiem sniegt informāciju (36 % no visām pārbaudēm), kuru lielais skaits Lūgumrakstu komiteju darīja bažīgu, jo atbildīga un pārredzama ES pārvalde ir galvenais ES iedzīvotāju uzticības ES faktors.

To lietu skaits, kuras noslēdza 2009. gadā, bija 318. Lielāko daļu no tām noslēdza laikposmā, kas ir mazāks par vienu gadu (70 %), un vairāk nekā pusi (55 %) — trīs mēnešu laikā. No šīm 318 pārbaudēm 311 uzsāka uz sūdzību pamata un 7 — pēc paša Ombuda iniciatīvas.

Pārbaudes rezultātā administratīvās kļūmes nekonstatēja 58 lietās — šāds rezultāts nebūt nav jāuzskata par nelabvēlīgu sūdzības iesniedzējam, jo atbildīgā iestāde vai struktūra viņam sniedz sīku skaidrojumu un tāpēc, ka tā var būt iespēja uzlabot šo iestāžu un struktūru pārvaldes kvalitāti.

Atbildīgā iestāde vai struktūra 166 lietās (56 %) 2009. gadā apmierināja sūdzības iesniedzēja prasības. Šīs lietas nokārtoja pati iestāde vai tajās tika panākts mierizlīgums. Tas nozīmē, ka pieaug vēlme Ombudam nosūtītās sūdzības uzskatīt par iespēju izlabot savas kļūdas un sadarboties ar Ombudu iedzīvotāju labā. Gada ziņojumā Ombuds īpaši minēja 9 lietas¹, kuras

¹ Lietas : 2980/2008/GG(CE), 791/2005/(IP)FOR(CE), 723/2005/OV(OLAF), 790/2005/OV(OLAF), 2346/2007/JMA(EPSE), 2119/2007/ELB(CE), 1908/2007/JF(CE), 1562/2008/BB(EACT), 2003/2008/TS(ERCEA), 1537/2008/(TJ)GG(EACEA)

var uzskatīt par paraugprakses piemēriem. Šīs lietas ir modelis visām ES iestādēm un struktūrām attiecībā uz to, kā vislabāk atbildēt uz Ombuda uzdotajiem jautājumiem.

Ja mierizlīgums nav iespējams, Ombuds slēdz lietu, izsakot aizrādījumu vai sniedzot ieteikuma projektu. Aizrādīšana sūdzības iesniedzējam apstiprina viņa sūdzības pamatotību un dara attiecīgajai iestādei vai struktūrai zināmu kļūdu, lai palīdzētu tai nākotnē nepieļaut administratīvās kļūmes. Ombuds 2009. gadā 35 lietas noslēdza, izsakot aizrādījumu.

Iestādēm un struktūrām ir jānodrošina no Ombuda aizrādījumiem izrietošo darbību veikšana un jārīkojas tā, lai atrisinātu vēl neatrisinātās problēmas, un jāizvairās tādējādi no visa veida administratīvām kļūmēm nākotnē. Ombuds interneta vietnē publisko pētījumu par tām darbībām, kuras attiecīgās iestādes veic, reaģējot uz katru Ombuda 2008. gadā izteikto aizrādījumu un papildu piezīmi, lai nodrošinātu, ka Kopienų iestādes un struktūras izdara pareizos secinājumus par pieļautajām kļūdām un novērš administratīvo kļūmju atkaršanos nākotnē. Jāatzīmē, ka gandarījuma indekss par darbībām, kas izrietējušas no aizrādījumiem, ir bijis 79 %.

Parasti Ombuds parasti izstrādā ieteikuma projektu, kuru viņš iesniedz attiecīgajai iestādei vai struktūrai, kurām ir pienākums viņam trīs mēnešu laikā nosūtīt sīki izstrādātu atzinumu, ja izrādās, ka attiecīgā iestāde ir spējīga novērst administratīvās kļūmes, par kurām tā saņem aizrādījumus, vai gadījumos, kas saskaņā ar sūdzībām ir īpaši satraucoši vai kas ietekmē vispārējo situāciju. To ieteikuma projektu skaits, kurus izstrādāja 2009. gadā, bija 15. Papildus tam 2009. gadā tika izpildīti 7 ieteikuma projekti, kurus izstrādāja 2008. gadā, un slēdza divas lietas, pateicoties 2007. gadā izstrādātiem ieteikumu projektiem.

Ja Kopienų iestāde vai struktūra uz ieteikuma projektu neatbild apmierinoši, Ombuds var Eiropas Parlamentam nosūtīt īpašu ziņojumu.

Ombuds 2009. gadā Eiropas Parlamentam neiesniedza nevienu īpašo ziņojumu.

Ombuds vēl ir uzsācis četras pārbaudes pēc savas iniciatīvas. Šīs pārbaudes attiecās uz Ombuda pilnvarām uzsākt pārbaudi pēc savas iniciatīvas, lai risinātu problēmu, kas iestādēs ir kļuvusi acīmredzami sistēmiska, piemēram, Komisijā atklātā problēma attiecībā uz iespējamā iepazīties ar dokumentiem saistībā ar pārkāpumu tiesvedību. Mērķis ir gādāt, lai iedzīvotāji zina, kā iepazīties ar pārkāpuma procedūras dokumentiem, un gadījumos, kad viņiem liedz tiesības ar tiem iepazīties, lai viņi varētu noteikt, vai aizliedzēja ir Komisija vai dalībvalsts un vai aizlieguma pamatā ir dalībvalsts vai ES tiesības.

Eiropas Ombuda prioritātes

Eiropas Ombuda galvenās prioritātes ir visos ES līmeņos nodrošināt, ka tiek ievērotas ES tiesību aktos iedzīvotājiem noteiktās tiesības, kā arī to, ka ES iestādes un struktūras ievēro visaugstākās normas pārvaldes jomā.

Ombuds turpināja uzlabot iedzīvotājiem un iespējamo sūdzību iesniedzējiem paredzētās informācijas kvalitāti, kas viņiem ir paredzēta Kopienų tiesībās, it īpaši viņš to darīja ar Eiropas ombudu tīkla palīdzību. Šajā tīklā, kura dalībniece ir arī Lūgumrakstu komiteja, ir

savienoti 94 biroji 32 valstīs. Viens no tīkla mērķiem ir sekmēt sūdzību ātru nosūtīšanu Ombudam vai līdzīgai iestādei, kurai tās ir piekritis. Ombuds 977 lietās, kuras viņš skatīja 2009. gadā, sev adresēto sūdzību nosūtīja kādam no Eiropas ombudu tīkla dalībniekiem — viņš ieteica 792 sūdzību iesniedzējiem vērsties pie valsts vai reģionālā līmeņa ombuda un 185 sūdzību iesniedzējiem ir norādīts, ka piekritis iestāde ir Lūgumrakstu komiteja. Dažos gadījumos Ombuds par labāku uzskata sūdzību nosūtīt Komisijai vai *SOLVIT* — Komisijas izveidotam tīklam, kas palīdz personām, kuras, cenšoties panākt savu tiesību ievērošanu Savienības iekšējā tirgū, atduras pret šķēršļiem. Ombuda sadarbības saites ar *Europe Direct* ir kļuvušas ciešākas.

Ombuds, izmantojot visas iespējas panākt mierizlīguma risinājumus un vairāk ierosinot pārbaudes pēc savas iniciatīvas nolūkā konstatēt problēmas un veicināt paraugpraksi, strādā, lai ES iestāžu un struktūru darbības pamatā būtu iedzīvotājs. Šim nolūkam Ombuds turpina attīstīt sakarus ar ES iestāžu un struktūru locekļiem un amatpersonām, lai Kopienas pārvaldē veicinātu pakalpojuma kultūru.

Apzinoties, cik svarīgi ir nodrošināt personām, kurām saskarē ar Kopienas pārvaldi rodas problēmas, informāciju par viņu tiesībām vērsties pie Ombuda, Ombuds un viņa līdzstrādnieki 2009. gadā uzstājās ar 145 referātiem konferencēs, semināros un sanāksmēs. Ombuds ir arī devies uz Kipru, Slovākiju, Čehijas Republiku, Somiju, Igauniju un Itāliju, lai informētu šo valstu iedzīvotājus par Ombuda funkcijām. Ombuds ir sniedzis arī sešas preses konferences un vairāk nekā 40 intervijas; žurnālisti ir saņēmuši 21 paziņojumu preseī. Ombuda tīkls regulāri publicē apkārtrakstu un tīkla dalībniekiem ir izveidojis elektronisku diskusiju forumu.

Divas no interesantākajām 2009. gadā sagatavotām un izplatītām publikācijām ir „Pārskats” un jaunais apkopojošais dokuments „Kopsavilkums 2008”.

Ombuda jaunā interneta vietne sāka darboties 2009. gada 5. janvārī un to regulāri atjaunina. Šis nesenais, iedzīvotājiem domātais pakalpojums nemitīgi attīstās. Ir jāuzsver interaktīvā ceļveža īpašā nozīme, kura izveides mērķis ir palīdzēt iedzīvotājam atrast vispiemērotāko iestādi, kas varētu izskatīt viņa sūdzību; ar šā ceļveža palīdzību 2009. gadā 26 000 cilvēku saņēma atbildes. Lielākā daļa interneta vietnes apmeklētāju bija no Spānijas, kurai seko Itālija, Vācija, Francija un Beļģija.

Noslēgums

Lūgumrakstu komiteja mudina Ombudu turpināt sadarbību ar iestādēm, lai veicinātu labu pārvaldību un pakalpojumu kultūru un intensificētu informēšanas darbu, tādējādi nodrošinot, ka iespējamie Ombuda pakalpojumu izmantotāji zina, kāda procedūra ir jāievēro.

Lūgumrakstu komiteja vēlas, lai Ombuds veicinātu lietu atrisinājumu mierizlīguma ceļā. Tas nozīmē, ka pieaug vēlme Ombudam nosūtītās sūdzības uzskatīt par iespēju izlabot kļūdas un apliecina iestāžu vēlmi sadarboties ar Ombudu.

Lūgumrakstu komiteja mudina Ombudu izmantot savas pilnvaras uzsākt pārbaudes pēc savas iniciatīvas, lai risinātu iestādēs konstatētas sistēmiska rakstura problēmas, kā viņš to darīja 2009. gadā, vērstoties pret pārrēķināšanas trūkumu un atteikumu sniegt informāciju.

Paužot atbalstu Ombudam, Eiropas Parlaments un parlamentārā Lūgumrakstu komiteja apliecina uzticību Ombuda darbam un viņa centieniem uzlabot savu darbību, kuru viņš var veikt iedzīvotāju labā, tādējādi vairojot iedzīvotāju uzticību Eiropas Savienībai un tās iestādēm un Eiropas Savienības un uzlabojot tās iestāžu tēlu iedzīvotāju acīs.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	29.9.2010
Galīgais balsojums	+: 14 -: 0 0: 1
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Elena Băsescu, Victor Boștinaru, Pascale Gruny, Ágnes Hankiss, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Mariya Nedelcheva, Chrysoula Paliadeli, Ernst Strasser, Diana Wallis, Jarosław Leszek Wałęsa
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Kinga Göncz, Keith Taylor
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Herbert Dorfmann